

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ชอบเพศเดียวกัน

(ปัญหาทางอินเทอร์เน็ตครับ คนถามชื่อฝ่ายคำ เขาเรียนมาว่า หนูอยากทราบเรียนถามปัญหาหลวงตาคะ คือหนูมีเพื่อนคนหนึ่งเขามาปรึกษาปัญหาอย่างจริงจังกับหนูว่า เขาเป็นผู้หญิงที่ชอบคนเพศเดียวกัน กำลังตัดสินใจจะไปใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกัน เขาเป็นคนเคารพพุทธศาสนา เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ พ่อแม่และญาติพี่น้องไม่เห็นด้วย และรู้สึกว่า เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามธรรมชาติ แต่ก็ไม่มีใครกล้าตักเตือนและบอก เขาจึงปรึกษาเรื่องนี้กับเพื่อนสนิท ซึ่งมีหนุ่มรวมอยู่ด้วย แต่ทุกคนก็ไม่ทราบจะตอบอย่างไร เขาบอกว่าถ้าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม หรือขัดต่อคำสอนของพระพุทธองค์ เขาก็จะพยายามฝืนใจไม่ไปใช้ชีวิตคู่ และจะคบค้ากันอย่างเพื่อน แต่ถ้าไม่ผิดหลักธรรมอะไร เขาก็จะเลือกชีวิต เช่นนั้น เพราะสังคมในปัจจุบันก็รู้สึกจะยอมรับได้มากขึ้นกว่าเดิม อีกทั้งชีวิตคู่เช่นนี้ก็ไม่ต้องมีลูกเป็นภาระอีกด้วย

คนอื่น ๆ ตอบก็ไม่ใช่ที่แน่ใจแก่หนูและเพื่อน ๆ แถมยังไม่มีใครสามารถยกหลักพุทธศาสนามาอธิบายอย่างชัดเจนได้ค่ะ หนูจึงขอทราบเรียนถามหลวงตามาแทนเพื่อนว่า หลวงตามีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรบ้างคะ จะเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อหลักศีลธรรม หรือผิดจากหลักพุทธศาสนาอย่างไรไหมเจ้าคะ เพื่อนหนูเขาจะรอฟังคำตอบในเรื่องนี้จากหลวงตาเจ้าคะ และเขาจะใช้คำตอบจากหลวงตาเป็นแนวทางในการตัดสินใจชีวิต ถึงแม้จะต้องฝืนใจและอดทนขนาดไหนก็ตาม เขาบอกกับเพื่อน ๆ ว่าจะปฏิบัติตามหนทางที่ถูกต้องและไม่ผิดต่อศีลธรรมเจ้าคะ)

เอาละ ตั้งแต่หมาเขายังมีตัวผู้ตัวเมียสมสู่อยู่ร่วมกัน คนมันหาไม่ได้หรอก ผู้หญิงหาผู้ชายมาเป็นคู่ไม่ได้หรอก ถ้ามันนั้นก็เร็วกว่าหมา เข้าใจไหม นี่ละหลักธรรมเป็นอย่างนั้น นี่มันไม่ใช่หลักธรรม มันขัดมันแย้งออกมาอย่างนั้น หลักธรรมทั่วโลกดินแดนพระพุทธเจ้าก็สอนมาอย่างนั้น มีผู้มีเมีย ก็คือผู้หญิงกับผู้ชาย แม้แต่สัตว์เช่นหมาเป็นต้นก็มีตัวผู้ตัวเมีย ใ้เราผู้หญิงวิ่งไปหาผู้หญิงด้วยกัน มาเป็นคู่เป็นเมียกันนี่มันเร็วกว่าหมา มันหาผู้ชายไม่ได้หรอก ให้รีบดถ้าตั้งใจว่าจะด ให้รีบหยุดเสียถ้าตั้งใจจะหยุด เข้าใจหรือ (เขา รอฟังคำสอนหลวงตาอยู่ครับ) นี่สอนแล้ว เอาละพอ

(คำถามต่อไปนะครับ ข้อที่หนึ่ง ทำจิตเหมือนผ้าเช็ดเท้าคืออย่างไรครับ และจะทำอย่างไรครับ?)

ทำจิตเหมือนผ้าเช็ดเท้า คือไม่ให้จิตมีฤทธิ์มีเดช แผลงฤทธิ์ในตัวเอง แล้วไปเหยียบย่ำทำลายคนอื่น กระแทกกระเทือนคนอื่น นี่เรียกว่าจิตที่มีพิษมีภัย จิตไม่มีพิษมีภัยก็คือจิตมีธรรม ให้ทำตัวเป็นผู้น้อยต่อผู้อื่นอยู่เสมอ อายากตน ยังไงก็ยอมฟังเสียงผู้อื่นอยู่เสมอ นี่เรียกว่าผ้าอะไร (ผ้าเช็ดเท้าครับ) เออเหมือนผ้าเช็ดเท้า ผ้าเช็ดเท้านี้คือทำตัวให้ต่ำ ต่ำเพื่อกราบธรรม ไม่ใช่ต่ำเพื่อกราบบุตรกราบคุณ คือกิเลส เมื่อทำตัวให้ต่ำ น้อมรับธรรม ๆ แล้วธรรมจะเข้าสู่ใจ จะสูงขึ้นโดยลำดับ ๆ นี่ทำตัวให้ต่ำเพื่อฟังโอวาท เพื่อฟังอรรถฟังธรรม ซึ่งเป็นธรรมชาติที่สูงอยู่แล้ว แล้วเราจะได้ปฏิบัติตัวตามธรรมนั้น ๆ เราก็สูงขึ้นไปตามธรรม ๆ นี่เรียกว่าผ้าอะไร (ผ้าเช็ดเท้าครับ) เออ เรียกว่าผ้าเช็ดเท้า ทำตัวให้เป็นทองคำได้ เอละพอนะ

(ข้อสองจะแก่นิสัยชอบบังคับจิตที่ไม่เป็นธรรมชาติอย่างไรครับ?)

มันบังคับเรื่องอะไร ไ้บังคับจิตมันพูดกลาง ๆ (เขากล่าวมาอย่างจึ้ง) ก็นั่นซิไม่ตอบไม่เกิดประโยชน์

(ข้อสาม ตัวชอบทำเสียเรื่อง ตัวคือ ที่อยู่ในเชื้อจิต จะล้างมันอย่างไรครับ? เหมือนกำลังไปได้ดีอยู่ มันจะดึงเอาส่วนที่ไม่ดีขึ้นมาด้วยกัน ชอบเป็นอุปสรรคขวางตัวเอง)

อันนี้มันก็มีอยู่ด้วยกันนั่นแหละ คือธรรมดากิเลสต้องขวางคนอื่นเสมอ แต่ไม่ขวางตัวซึ่งเป็นตัวพิษตัวภัย ตัวเองจึงเปิดโล่ง ปล่อยตัวไปเพื่อทำความเสียหายแก่ตัวเองในขณะเดียวกัน แล้วก็ทำความเสียหายแก่ผู้อื่น อะไรไม่มีหลักมีเกณฑ์ก็ไม่ตอบ เอาว่าไป

(มาจากประเทศนิวซีแลนด์ ข้อหนึ่งว่าที่ประเทศนิวซีแลนด์ มีวัดชื่อโพธิญาณาราม มีเนื้อที่พันกว่าไร่ ตั้งอยู่ในหุบเขา มีป่าแต่ไม่สมบูรณ์ อากาศเย็นจัด ขณะนี้มีพระจำพรรษาอยู่สองรูป มีคนเล่าว่าถึงความเพียรของพระฝรั่งสองรูป ว่าเคยรุดงค์จากเหนือสุดถึงใต้สุดของประเทศนิวซีแลนด์ เดินตลอด มีใครจอดรับก็ไม่ขึ้นรถ บางทีปฏิเสธคนไม่ได้ก็ขึ้นรถไปกับเขา แล้วก็เดินย้อนกลับมาที่เดิม แล้วค่อยเดินต่อไป จะเว้นก็ตอนขึ้นเรือข้ามฟากจากเกาะเหนือไปเกาะใต้ ระยะทางประมาณจากเชียงใหม่ถึงจังหวัดสงขลา ที่นี้จะมีภิกษุที่เทศน์ของหลวงตาลงพิมพ์เผยแพร่ด้วยครับ

ทำให้ผู้พบเห็นพระรุดงค์รู้สึกเย็นตาเย็นใจ ไม่ว่าฆราวาสหรือพระด้วยกันพบเห็นท่านเพียรเดินรุดงค์ในอิริยาบถที่สำรวมในระยะทางไกล ๆ ก็ทำให้รู้สึกพวกเราว่ามีวาสนาที่ได้มาพบเห็น ได้อยู่กับพุทธศาสนาแม้จะอยู่ในต่างประเทศ หรือแม้แต่พระฝรั่งที่ท่าน

เดินธุดงค์ด้วยอิริยาบถสำรวม เราก็ไม่เคยคิดแยกว่า ถือนุทศศาสนาต้องเป็นคนไทย พระธรรมท่านเข้าถึงผู้ตั้งใจปฏิบัติเข้าถึงมรรคผลนิพพาน จึงขอกราบเรียนหลวงตาเพราะความเย็นตาเย็นใจกับพระธุดงค์และพุทธศาสนาของเราในต่างประเทศ และทำให้มีกำลังใจในการปฏิบัติความดี ดำเนินชีวิตในต่างแดนด้วยการภาวนาตามคำสอนที่หลวงตาเมตตาเทศน์สอนมาตลอด

ข้อสอง ชาวต่างชาติที่นี้ได้รู้จักหลวงตา และรับฟังเทศน์ของหลวงตา มีความสนใจในการปฏิบัติตาม มีการตั้งเป็นกลุ่มการปฏิบัติธรรม เช่น ชาวมาเลเซียทั้งสามีและภรรยาเขาตั้งใจปฏิบัติภาวนา พอได้ทราบว่หลวงตาเมตตาแสดงการตอบปัญหาธรรม ชาวต่างชาติที่นี้รู้สึกสนใจปีติยินดี ถึงแม้เขาจะอยู่ไกลจากหลวงตา แต่ผ่านคำถามมาทางอินเตอร์เน็ตรู้สึกได้ใกล้ชิดในธรรมะมากขึ้น จึงรบกวนเรียนถามปัญหาธรรมหลวงตา มาดังนี้

ดิฉันมีคำถามดังนี้คะ ขณะที่ดิฉันนั่งสมาธิและฝึกการรับรู้ ให้สามารถรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ได้ และบางทีดิฉันได้ยินเสียง และมีความคิดต่าง ๆ ดิฉันก็จะพยายามกลับไปหาคำบริการกรม บางครั้งดิฉันรู้สึกถึงความนิ่ง ความสว่างและความว่าง ดิฉันขอถามว่า อะไรคือจุดประสงค์ของการนั่งสมาธิ เพื่อการให้สามารถรับรู้ทางกายและใจเร็วขึ้น หรือเพื่อความสว่าง ความว่างในใจนั้น กราบนมัสการมาด้วยความเคารพ ชิม ลู ชาวมาเลเซีย)

อันนี้ก็เป็จุดประสงค์อันหนึ่งที่ปรากฏขึ้นกับตัวเอง เช่นความว่าง ความสว่าง เป็นต้น แต่การภาวนานี้จุดประสงค์ก็คือเพื่อน้ำดับไฟ จิตใจของเราเป็นไฟเป็นไฟด้วยการคิด การปรุงแต่งเรื่องราวต่าง ๆ ส่วนมากมักจะมีแต่ความชั่ว ซึ่งเป็นไฟเป็นไฟเผาตัวเอง เราภาวนานี้คือเพื่อระงับอารมณ์ทั้งหลายเหล่านั้นด้วยบทธธรรม บทธธรรมจะเป็นคำบริการกรมคำใดก็ได้ นั้นเท่ากับน้ำดับไฟ นำคำบริการกรมนั้นเข้ามากำกับจิต ให้จิตทำหน้าที่กับคำบริการกรม ซึ่งเป็นบทแห่งธรรมนั้นอย่างเดียว มีสติควบคุมอยู่เสมอ ไม่ให้มีช่องสำหรับคิดปรุงของเรื่องกิเลสที่เคยก่อไฟก่อไฟมาใส่ตัวเอง ให้มีแต่คำบริการกรมกับสติติดแนบอยู่นั้น

ที่ว่าความประสงค์ไม่ยากวุ่นวาย มันก็สงบเอง นี่เป็นความประสงค์อันหนึ่งของเรา ในเบื้องต้นเป็นอย่างนี้ก่อน ต่อจากนั้นถ้าได้ทำจิตของเราด้วยจิตตภาวนา หรือว่าด้วยการสงบอารมณ์อย่างที่ว่านี้แล้ว สิ่งที่เราต้องการไม่เคยคาดเคยหมาย ไม่เคยรู้เคยเห็นก็จะเป็นขึ้นมาจากใจ เพราะเหตุแห่งการทำที่ถูกต้องตามจุดหมายที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้ว ว่าใจตัวพยศเพราะกิเลสพาศ เมื่อจิตได้รับการฝึกทรมานก็เท่ากับน้ำดับไฟ ไฟคือความทุกข์ทั้งหลายภายในใจก็สงบลงไป ไม่ต้องบอกความเย็นเย็นเอง สถานที่ไฟเคยไหม้ หรือ

แสดงเป็นเปลวจรวดเมฆ เมื่อถูกน้ำดับลงไปแล้วสถานที่นั้นก็กลับเย็นขึ้นมา ก็เท่านั้นแล้วมีอะไรอีกที่ว่ามันนะ มันจำไม่ค่อยได้นะ

(ความสว่าง ความว่างแค่นั้นแหละครับ) เออ ความสว่าง ความว่าง เกิดจากจิตที่ไม่ มีอะไรยุ่ง กิเลสที่นั่นแหละยุ่ง คิดปรุงรสนั้นคิดปรุงเรื่องนี่ สังขารตัวนี้เป็นสำคัญมากที่สุด คือ มีสมุทัย พื้นฐานของกิเลสท่านเรียกว่าวิชชา ให้ชื่อว่าอย่างงั้น มันอยู่ในใจ ตัวนั้นแหละ ผลักดันออกมา ผลักดันออกมาให้คิดให้ปรุงไม่หยุดไม่ถอย ไม่เลิกไม่แล้ว หิวโหย ตลอดเวลา คือธรรมชาตินี้ดันออก ๆ เมื่อเราระงับไม่ให้นมันคิด ธรรมก็ดับเข้าไป เหมือน น้ำดับไฟ หินทับหญ้าเข้าไปเสียก่อน แล้วนั้นจะสงบ ๆ ใจก็เย็นขึ้นมาเลย เข้าใจ

(อีกคนหนึ่งใช้ชื่อ คนทุกขใจ กราบนมัสการหลวงตาที่เคารพ ปกติในชีวิตประจำวันไม่ว่านั่งหรือเดิน ผมจะภาวนาพุทโธ โดยให้สติอยู่กับคำบริกรรม ตอนนี้มีข้อขัดข้องที่แก้ไม่ตกคือ ผมมักจะเกิดความคิดอกุศล ความคิดลบหลู่ครูบาอาจารย์ เกิดขึ้นในจิตใจบ่อย ซึ่งทำให้ผมเป็นทุกข์มาก รู้สึกเคียดแค้นกิเลสที่ขัดขวางจิตใจไม่ให้เข้าถึงธรรมะ อยากจะกราบเรียนถามหลวงตาดังนี้ ข้อที่หนึ่ง เมื่อความคิดไม่ดีเกิดขึ้นในจิตใจ ผมจะห้ามความคิด สลัดความคิดออกไป แล้วบริกรรมพุทโธ ให้สติอยู่กับพุทโธ อยากทราบว่าเป็นวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องหรือไม่ครับ)

ถูกต้อง เข้าใจเธอ นี่คือวิธีที่ถูกต้อง ให้นำมาระงับเรื่อย ๆ โทษที่ไปเพ่งครูบาอาจารย์ก็คือโทษของเราเอง มันเป็นอยู่กับเรา แล้วมันกระจายออกไป เมื่อเราระงับต้นเหตุ ด้วยธรรมที่ว่านี้แล้ว อันนี้จะระงับ การเพ่งโทษใคร ๆ ก็ตามจะเบาลง ๆ และไม่มี เมื่อตัวเพ่งโทษนี้อ่อนตัวลงด้วยการระงับดับมันโดยวิธีภาวนา เข้าใจ เอาว่าไป

(ข้อที่สองครับ ขอโอกาสหลวงตาช่วยแนะนำอุบายวิธี ที่จะกำจัดอกิสังขารมารให้หมดไปจากจิตใจด้วยครับ)

อกิสังขารมารมันคืออะไรละ (คนทุกขใจเขาถามมา) ก็นั่นแล้ว นั่นแหละอกิสังขารมารตัวทุกขใจนั่นแหละ ให้ระงับดับมันด้วยวิธีการดังที่กล่าวมาเหล่านี้ เป็นวิธีการระงับดับความคิดนี้ทั้งนั้น มันถามมาเกินภูมิ อกิสังขารมาร หลวงตาบ้วตั้งแต่เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ก็ไม่เคยได้ยिनอกิสังขารมาร หากว่าจะได้ยินบ้างก็คือหลวงตาบ้ว แต่เราก็ไม่ตอบ เพราะเราอยู่ในวงพ่อแม่ของเราที่โง่ ตอนนี้จะแสดงความฉลาดออกมายังไม่ได้ เข้าใจไหม

(อันนี้ท้าวความจากวันก่อนที่เขาถามหลวงตามาที่ว่าพ่อเลว ชอบฆ่าหมา แกล้งหมา ลูกได้รับคำตอบไปเรียบร้อยแล้ว เขาฝากกราบขอบพระคุณหลวงตามา เขาบอกว่าอยากจะช่วยพ่อ อยากจะถามหลวงตาว่า จะทำบุญอย่างไรจึงจะเข้าช่วยพ่อได้เจ้าคะ)

ให้ไหว้พระสวดมนต์ อย่าหาเรื่องหาราวไล่คนอื่น อย่ารังแกทำลายคนอื่นเหมือน พ่อที่เคยทำมาแล้ว ซึ่งถูกต้องดี แม้กระทั่งลูกก็ยังต้องดีพ่อแม่ได้ ให้ทำภาวนาทำความดี นั้นแหละ ไม่ตอบมาก

(เขามีทำรายการอินเทอร์เน็ตนะครับ ผู้ที่ได้รับการตอบปัญหาธรรมะจากเมตตาธรรมของหลวงตา ล้วนขอน้อมสาธุในเมตตาธรรม และกลับไปตั้งใจปฏิบัติในสิ่งที่ได้รับ คำแนะนำสั่งสอนในธรรมะนี้จากหลวงตา ตั้งใจจะไม่ให้ความเหน้อยยากที่หลวงตาอุทิศสัจจะเมตตาเทศน์สอนมาเสียประโยชน์ และสามารถเป็นกำลังใจให้ลูกหลานผู้ปฏิบัติได้อีกมากมาย)

เออ เอาละ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ การถามการตอบธรรมะเป็นประโยชน์เฉพาะ ๆ ฝิดกันกับการฟังเทศน์ มันจะกว้างขวางเทศน์ไปเรื่อย ๆ ฟังกี่ฟังไปเรื่อย ๆ จะสะดุดใจก็มีน้อย แต่การฟังคำตอบปัญหา จากการถามปัญหาที่ถูกต้องโดยเหตุโดยผลแล้วย่อมได้รับประโยชน์ แล้วสะดุดใจ กระเทือนใจ ในขณะที่เดียวกันก็กระเทือนกิเลสไปด้วย ๆ นี่จึงเป็นของดี เราเคยพูดมาตั้งแต่ต้น ว่าการเทศน์ว่ากรรมมาตั้งแต่ ๒๔๙๓ เฉพาะอย่างยิ่งพระอันดับแรก เดินชอกซอนเข้าไปในป่าในเขา เราก็อุทิศสัจจะพยายามสอนเป็นระยะ ๆ มาเริ่มขยายตัวที่วัดป่าบ้านตาด เพราะเพื่อนฝูงมีมาก ประชาชนพระเถระเรื่อยมา

แนะนำแล้วอย่างงั้นพูด จำไม่ได้ก็ไม่ต้องจำ กรุณาทราบเวลานี้หลวงตาหลงหน้าหลงหลังแล้วอย่างนี้แหละว่าจะตอบหรือจะพูดคำไหนมันตกหายไปเสีย ก็เลยเป็นโมฆะไป

เราเคยได้พูดตั้งแต่นั้น การเทศน์ว่ากรรมมาเรื่อย ๆ เราก็เทศน์มามากต่อมาก แต่การตอบปัญหาจะมีเป็นบางกาล เฉพาะวงปฏิบัติของพระก็มี อันนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องภาวนาล้วน ๆ จากนั้นประชาชนกว้างขวางออกไป ตามแต่ผู้มีปัญหาข้อใด ๆ มาถามก็ตอบเป็นระยะ ๆ ไปอย่างนี้ เรียกว่าเป็นคู่เคียงกันมา ไม่มากก็มี แต่สำคัญที่มากเทศน์อบรมประชาชน เฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวไทยเรา เป็นเวลาห้าปี มีแต่เทศน์ล้วน ๆ ห้าปีกว่า ถ้านับเป็นกัณฑ์เทศน์จะเป็นสักกี่ร้อย กี่พัน กี่หมื่นกัณฑ์ ก็เป็นเทศน์ธรรมดา ๆ ส่วนที่บกพร่องคือปัญหา ไม่ค่อยมีใครถาม จึงไม่ได้ตอบ แล้วผู้ที่รับประโยชน์จากการถามการตอบปัญหาจึงไม่ค่อยมี นี่เราเคยพูดเสมอ

อันนี้เมื่อมีปัญหาบางอย่างนี้ เราก็จะเริ่มตอบตามเหตุการณ์ที่สมควร ไม่สมควรมากนัก เราก็จะเริ่มตอบสงเคราะห์บรรดาพี่น้องทั้งหลาย ให้ได้เข้าอกเข้าใจ ปัญหานี้มันเป็นจุด ๆ แล้วเข้าใจถึงขั้นสะดุดกึก ๆ ก็มี การตอบปัญหา ถ้าตอบถูกหลักถูกเกณฑ์แล้ว เพราะฉะนั้นการตอบปัญหา อย่างพระพุทธรูปเจ้าทรงตอบปัญหาของพวกเขาทั้งหลาย

นี่มีมาแล้ว อตุตฺรตุเต เทวปญฺหาก็ ตั้งแต่หกทุ่มล่องไปแล้ว ทรงตอบปัญหาและเทศนาว่า การสอนพวกเทพ คือมีพวกเทพทั้งหลายถามปัญหา แล้วพระองค์ก็ทรงตอบปัญหาชี้แจง จากนั้นก็เทศน์อบรมพวกทวยเทพ นี่ก็มีมาตั้งแต่นั้นแล้ว

การถามปัญหานี้ถามเพื่อผลเพื่อประโยชน์ เราก็จพอใจตอบ แต่ถามเป็นแบบ ละละ ๆ เทอะ ๆ ถามเป็นเครื่องหยอกเล่น เป็นเครื่องเหยไปอย่างงั้นไม่ได้ ไม่เอา ขอให้ท่านทั้งหลายได้นำปัญหาที่เข้าใจแล้วนี้ไปปฏิบัติต่อตัวเอง ส่วนมากเรามันติดปัญหาตัวเอง ทั้งนั้นแหละ แต่ไม่รู้จักวิธีแก้และไม่รู้จักอุบายวิธีที่จะให้ผู้อื่นช่วยแก้ เช่นถามปัญหาครูบาอาจารย์ ว่าจิตใจเรา ตัวของเรา เป็นอย่างไรบ้าง และจะควรแก้ไขอย่างไรอย่างนี้ มันไม่มีอุบายวิธีที่จะนำอันนี้ออกไปเล่าให้ครูบาอาจารย์ฟัง เพื่อท่านจะได้ช่วยแก้ไขแนะนำสั่งสอนเรา

การถามการตอบปัญหาจึงเป็นของสำคัญดังที่มีมาแล้วตั้งแต่ครั้งพุทธกาล เฉพาะอย่างยิ่งแม้แต่แม่ทวยเทพ เทวบุตรเทวดาก็ยังต้องมาถามปัญหา แต่เขาถามปัญหานั้นจะมีหัวหน้านะ พวกทวยเทพทั้งหลายมานี้เขาจะมีหัวหน้าถามปัญหา กระซิบปัญหากับหัวหน้า ให้หัวหน้านำมาทูลถามพระพุทธเจ้า พระองค์จะทรงตอบให้เข้าใจทั่วถึงกัน ๆ การถามปัญหาของเทวดาเขาไม่ได้ถามสุ่มสี่สุ่มห้า พวกเทวดาจะมีมากขนาดไหนนี้เสียบนะ จะมีตั้งแต่หัวหน้า เทวดานี้เคารพหัวหน้ามากที่สุดทีเดียว เคารพจริง ๆ คอยฟังหัวหน้าตลอด รายใด ๆ มีข้อข้องใจก็พูดหรือฝากปัญหา พูดภาษาของเราว่าฝาก คือทางนี้แยบปับ ทางนั้นรับกันแล้ว ออกแล้ว อันนี้มันพูดไม่ได้

ภาษาของคนกับภาษาของเทวบุตรเทวดาซึ่งเป็นกายทิพย์นี้จึงต่างกันมาก ด้วยเหตุนี้เองเวลาท่านแสดงแก่พวกเทพเทวบุตรเทวดาชั้นใดก็ตาม ท่านจึงไม่มาเกี่ยวกับมนุษย์ ท่านจะเป็นภาษาใจภาษาธรรม จะออกรับกันพับ ๆ เข้าใจ ๆ ไม่มีคำที่จะมาโต้แย้ง ๆ โต้เถียงกัน คอยฟังเป็นลำดับลำดับไป นี้เรียกว่าระหว่างเทวดากับพระพุทธเจ้า

เทวดากับพระพุทธเจ้า หรือครูอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญโต้ตอบปัญหาซึ่งกันและกัน จากนั้นท่านก็อบรมแนะนำสั่งสอน การเทศน์สอนพวกกายทิพย์ท่านสอนอย่างนั้น ยกตัวอย่างขึ้นมาอีก อตุตฺรตุเต เทวปญฺหาก็ ทรงตอบปัญหาและแนะนำสั่งสอน เทศนาว่า การแก่พวกทวยเทพทั้งหลาย ทั้งเทศนาว่าการทั้งแก่ปัญหาโดยเฉพาะ ท่านก็ทำหน้าที่ โดยเฉพาะ ที่นี้เวลาจะเทศน์สอนประชาชนที่เป็นกายหยาบท่านก็สอนเป็นอย่างที่เราสอนกันเวลานี้ เป็นชั้น ๆ ตอน ๆ

ด้วยเหตุนี้เวลาท่านสอนประชาชน ท่านจึงไม่ได้นำเรื่องราวของเทวบุตรเทวดามาพูดมาเกี่ยวข้องกัน เวลาท่านเกี่ยวข้องกับพวกเทพเหล่านี้ท่านก็ไม่เอามนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้อง หน้าที่คนละหน้าที่ อรรถธรรมคนละสัดละส่วนเป็นอย่างนั้น ให้พากันเข้าใจเอานะ สอนเทวดากับสอนมนุษย์นี้สอนคนละประเภท แล้วที่นี้ไอ้พวกดาบอดพวกชนโค ชนโคมีมากไหม โคตัวหนึ่งมีเขากี่เขา เคยเห็นโคมีถึง ๓ เขา ๔ เขาไหม โคตัวไหนปู่โคย่าโคลูกหลานโค ก็มีแต่สองเขา ๆ ดีไม่ดีเขาเรียกอะไรโคไม่มีเขานั้น โคหัวโล้นเหรอ อย่างนั้นอีกด้วยซ้ำ จะให้เป็น ๓ เขา ๔ เขา ไม่มี นี่แหละมีน้อย แต่ชนโคนี้เต็มตัว ๆ พวกเรานี้พวกชนโค ธรรมะพระพุทธเจ้ากระจ่างแจ้งครอบแดนโลกธาตุ แต่มนุษย์ของเราที่เป็นชนโคคือพวกดาบอดนี้มันไม่ยอมเชื่อ มันยังบอกว่าเทวบุตรเทวดาไม่มี ๆ หัวชนตันเสาไปอย่างนั้นตลอด นี่ละที่ว่าหนาพวกชนโคนี้พวกหนามากนะ พวกเขาโคนี้พอมีทางที่จะขยับ ๆ ฟังแล้วแก้ไขตัดแปลงตัวเองไปเรื่อย ๆ เรียกว่า จะเพิ่มเขาโคให้เขาโคใหญ่ขึ้นโตขึ้นมากขึ้น ๆ เรื่อย ๆ แล้วชนโคของคนนั้นก็ค่อยลดลง ๆ เขาโคก็จะเพิ่มพูนขึ้นเข้าใจใหม่

ให้เราเห็นเสียบ้างซิว่า โคตัวหนึ่งมีเขาเต็มหัวมัน เราเคยได้ยินตั้งแต่โคตัวหนึ่งมีชนเต็มหัวมัน มี ๒ เขา เอาให้เห็นในภาคปฏิบัติของเรา ให้มีเขาโคเต็มตัว คำว่าเขาโคเต็มตัวได้แก่มรรคแก่ผลที่ปฏิบัติตามอรรถธรรมของพระพุทธเจ้า แล้วเพิ่มคุณงามความดีมรรคผลขึ้นมา สุดท้ายจิตใจนี้มีตั้งแต่ความสว่าง เขาโคเต็มตัวรอบด้านเข้าใจเหรอ นี่คือเขาโค พระพุทธเจ้าเทียบกับเขาโคเพียงพระองค์เดียวสอนพวกชนโคนี้มากขนาดไหน ฟังซินะ นี่ละเขาโคจึงมีคุณค่ามาก ให้พยายามเอาเขาโคตัวให้ดี ฝึกฝนอบรมเขาโค เสี่ยมแหลมเขาโคลงให้มันแหลมปิบ ฟาดกิเลสขาดสะบั้นพุ่งทะลุเข้าใจใหม่ ไปเรื่อย ๆ นะ

นี่พูดถึงพวกเทพพวกอะไร คือพวกเทพกับพวกเรานี้ ถ้าพูดถึงเรื่องมนุษย์นะ มนุษย์เราในโลกนี้มีที่พันล้าน เทวบุตรเทวดาเพียงชั้นใดชั้นหนึ่งเพียงเท่านั้นก็มีมากยิ่งกว่ามนุษย์แล้ว เรายังอวดกำอยู่เหรอในความโง่ของตน ว่าเทวบุตรเทวดาไม่มี ก็เท่ากับเหยียบหัวพระพุทธเจ้านั่นเอง เหยียบหัวพระพุทธเจ้าทั้งหลายด้วย พระสาวกทั้งหลายผู้เชี่ยวชาญในทางนี้ด้วย เป็นของดีไหม คิดออกแเง่ไหนมุมใดมีแต่เหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระธรรมที่สอนไว้โดยถูกต้อง เหยียบหัวพระสงฆ์ที่เป็นธรรมชาติที่เลิศเลอของเราตลอดเวลา ด้วยความคิดผิดพลาด ลบล้างคำสอนพระพุทธเจ้าในหัวใจของเราที่เป็นเทวทัต ให้แก้ตัวเทวทัตนี้ให้ดีนะ

สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว ตรัสแล้วชอบแล้ว คือไม่มีอะไรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขว่าไม่ถูกหรือบกพร่องไป ในคำสอนของพระพุทธเจ้าถูกต้องทุกอย่าง ที่มันบกพร่องก็คือตัวของพวกเราเอง มองดูคน ๆ หนึ่งมันไม่ได้เต็มบาท มีแต่คนบกพร่องเต็มเนื้อเต็มตัว บกพร่องในความถูกต้องความดีงามทั้งหลาย แต่ความผิดพลาดนี้เต็มตัว ๆ คือพวกเราเอง ให้พากันไปแก้ไขตัดแปลงตนเองนะ อย่าไปมองแต่พระพุทธเจ้าในทางที่ไม่ดีซึ่งจะทำลายตัวเอง อย่าไปมองพระสงฆ์สาวก เรียกว่าอย่าไปมองธรรมที่ท่านสอนไว้ด้วยความถูกต้องแล้ว ว่าผิดนั้นพลาดนี้ ถูกนั้นไม่ถูกนี้ ลบล้างนั้นลบล้างนี้ ให้ยิ่งกว่าที่จะมาลบล้างความผิดพลาดของตัวเอง ด้วยความคิดความเห็น คำพูดคำจาภิรยาแห่งการทำทั้งหลายซึ่งเป็นของเลวร้ายประจำตัวของเราทุกคน ๆ ออกโดยลำดับลำดับนะ ถ้าไม่อย่างนั้นมันจะมีแต่ชนโคเต็มตัว ๆ นะ

พากันเข้าใจทุกวี่ทุกวันไป ควรจะดีขึ้นเรื่อย ๆ พวกเรานะ ขอให้ทราบชัด ๆ ให้ถึงใจด้วยอันหนึ่งนะ พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวก และธรรมของพระพุทธเจ้า หรือธรรมธาตุ ไม่ใช่บ่อขของเรทั้งหลายนะ เป็นยอดเจดีย์ที่ควรจะกราบไหว้ด้วยความเคารพนับถือและปฏิบัติตามท่านเข้าใจเธอ ให้จำคำนี้ให้ดี ไม่อย่างนั้นจะเหลวแหลกไปเรื่อย ไม่เห็นเรื่องธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นของสำคัญ นั่นละเสียตรงนั้นเสียไปทุกวัน แล้วมีหน้าซ้ำ เอ้า ยกตัวอย่างอีก อย่างเราเทศน์สอนพี่น้องทั้งหลายนี้เป็นเวลา ๕ ปีกว่ามาแล้วที่สอนอย่างเปิดเผยเต็มเม็ดเต็มหน่วย อันนี้เราก็พูดตรง ๆ เราไม่ใช่เป็นบ่อขของพี่น้องทั้งหลายนะ เราตั้งหน้าตั้งตามาสอนด้วยความเมตตา ขอให้ยึดธรรมนี้เป็นเครื่องปฏิบัติตัดแปลงตัวเอง บินตามคำสอนของพระพุทธเจ้า นั่นจะเป็นความถูกต้องดีงาม บ้านเมืองเราจะสว่างาศีด้วยการฟังธรรมฟังธรรม ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์นะ เอาละ จุดนี้เป็นจุดสำคัญมาก ผากอันนี้ไว้นะ

โยม สาธุ ทองคำครับ มีแหวน ๓ วงครับ

หลวงตา เออ พอใจ ๆ มาจากไหนละ

โยม ยโสธรครับ

หลวงตา เออ ดีแล้ว ยโสธร เป็นยังไงการพูดการตอบปัญหาวันนี้ก็พอจะเข้าใจแล้วนะ

โยม ดีมากครับ เข้าใจครับ

หลวงตา ถ้ามีปัญหาเรื่อย มันก็ออกเรื่อยของมัน เราจึงบอกว่าบกพร่องอยู่ที่การตอบปัญหา เทศนาว่าการมาก ธรรมทุกชั้นเราบอกตรง ๆ เลย เราไม่บกพร่อง ไม่ว่าธรรม

ชั้นไหนที่เราเทศน์ไปแล้วไม่มีที่ว่าจะต้องไปแก้ไข ชั้นใดก็ตาม และเทศน์อย่างมากมายไม่
บกพร่องเช่นเดียวกัน มาบกพร่องปัญหาที่ว่า ซึ่งควรจะได้รับประโยชน์เป็นพิเศษ ๆ แบบ
สะดุดใจ ๆ มีน้อยมากนะ

เมื่อวานนี้ได้ทอง ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๐ ดอลลาร์ วันนี้ได้ ๑๐ กว่าบาทแล้วนะ ๆ
เอาละเรามีธุระ เมื่อวานนี้เราไปโน้น ไปด้าน ๒ ด้าน ด้าน ๒ ด้านนี้รักษาสมบัติของชาติ
เอาไว้ที่น้ำหนาว เราช่วยมาตั้งแต่เราไปสร้างโรงพยาบาลหล่มสัก เราเดินไปเดินมาสังเกต
ดู เกิดความสงสัยไปเรื่อย ๆ เวลาผ่านไปผ่านมาไปดูโรงพยาบาลไปดูตึกก็เอาของไป
แจกเขาเรื่อย จากนั้นมาแจกตลอดจนกระทั่งทุกวันนี้ มันก็ปีแล้วนะ คงไม่ต่ำกว่า ๗ ปี นี้
เราไปให้เดือนละหน ๆ ทุกครั้งเลย ทุกเดือนจนกระทั่งบัดนี้ เมื่อวานนี้ก็เราจะไปกรุงเทพฯ
เขาคงผิดสังเกต คือธรรมดาไปเดือนละหน ๆ คือไปต้นเดือน เราเอาเขตที่เราไปให้นั่นละ
เป็นขอบ ครบนั้นแล้วก็ไป ๑ เดือน เราก็เอาไปให้เดือนละหน ๆ ทุกครั้ง แต่เมื่อวานนี้
ไปหนแรกวันที่ ๒ เมื่อวานนี้วันที่ ๑๗ เพียง ๑๔-๑๕ วันเราไปแล้วเมื่อวาน เขาคงผิด
สังเกต เราก็ได้ชี้แจงให้ฟังว่า หลังจากนั้นอีก ๒-๓ วันเราจะไปกรุงเทพฯ ถ้าไปกรุงเทพฯ
กว่าจะกลับมาก็เป็นเวลานานจึงรีบมาให้เสียวันนี้ เขาก็ได้เข้าใจ เขาคงงบบ้างเหมือนกัน
แต่เขางงด้วยความดีใจ เห็นเราเอาของไป มีเท่านั้นละนะ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th